

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 1/2001

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:30; modlitební chvíle 8:30

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Dorost: úterý 17:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00

Úřední hodiny br. faráře (vyjma dovolené): Po a pá 10:00-11:30, st 17:00-18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4-Braník

(PSČ 147 00), tel.: 44 46 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, číslo účtu 135027438/5100

IČO: 63830281

DIČ: 004 - 63830281

Skupinky

Skupinka u M&K Mazných, každá středa od 17:15

Skupinka u J&J Horálkových, střídavě pondělí a středa od 18:15

Skupinka u T&Z Bedrníkových, středa od 18:00

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, kolektivní koordinace

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Události ve sboru

Dne 14. 12. 2000 se narodila Eliška Sýkorová.

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 1. číslo roku 2001.

VEDOUCÍ REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Řičan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE

Uzávěrka dalšího čísla bude 24. 2.

[Převod do HTML: [Egon Čierný](#), [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

Příspěvky do našeho časopisu můžete předávat nejen osobně členům redakce, ale nově i na e-mailovou adresu CasopisBrana@seznam.cz

ZE SCHŮZE STARŠOVSTVA

Zápis ze 613. schůze staršovstva

15. ledna 2001

Přítomni: Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Čierná, Kučera, Kučerová, Měsková, Nývltová, Prosek, Šubrtová, Žilka, Žilková, Horálek. Na část jednání R. Zika.

V úvodní části hovořil br. farář o kapitole "Vadovická synagoga" z knihy Jana Pavla II. "Překročit práh naděje.

1) Kontrola zápisu z minulé schůze staršovstva: Opravuje se bod 3 takto: Sbor ve Hvozdnici poděkoval za dar 20.000 Kč. Zároveň prosí, aby vzhledem k finančním potížím, zatím nemusel splácet půjčku z roku 1999 ve výši 10 000 Kč.

Do personálního fondu zaplatíme 50 000 Kč - z toho 40.000 Kč za Braník a 10.000 Kč za Hvozdnici.

2) Staršovstvo děkuje všem, kdo přispěli k úspěchu vánoční hry: hercům, hudebníkům, těm, kdo pomáhali v zákulisí i kuchyni, a zvláště bratru faráři za písně a sestrám Kamile Hamerníkové a Jarmile Šmídové za to, že se ujal těžkého úkolu napsat hru, vyrobit kulisy a hru s dětmi nacvičit.

3) Sborové shromáždění se bude konat 25. 2. 2001. L. Měsková připraví seznamy členů sboru, br. kurátor připraví zprávu za staršovstvo, M. Drápalová za nedělní školu, br. Horálek bude koordinovat vypracování zprávy za mládež.

4) Náš sbor nemá sborovou sestru ani instituci "křesťanská služba". Někteří členové sboru využívají možnosti obrátit se se svými starostmi na br. faráře, kurátora nebo na členy staršovstva. Mnozí o této možnosti však nevědí nebo se neodvažují ji využít. Staršovstvo proto vyzývá ty, kdo sami potřebují nějakou pomoc nebo vědí o někom, kdo je nemocný nebo v nějaké tísní, aby se zastavili po skončení bohoslužeb v kanceláři, kde je vždy někdo, kdo je může vyslechnout, nebo komu mohou odevzdat písemný vzkaz. Stejně tak jsou vítáni ti, kdo nabídnou pomoc, návštěvu nebo odvoz autem, případně přijmou funkci koordinátora křesťanské služby.

5) Staršovstvo děkuje JUDr. Táně Majerové, která věnovala naší mládeži kytaru.

6) Z. Kučerová přečetla pokladní zprávu.

7) Rozhovor s br. Robertem Zikou o jeho vikariátu.

8) Dodatek ke zpěvníku začneme používat při rodinných nedělích.

9) Někteří členové staršovstva upozorňují na vzrůstající neklid v kostele. Je třeba, aby účastníci přicházeli včas, po příchodu do kostela se ztišili a nerušili ty, kdo se chtějí v klidu připravit na bohoslužby. Zvláště je třeba respektovat právo kazatele na soustředění alespoň 10 min. před zahájením bohoslužeb. Matky s dětmi je třeba znovu upozornit na možnost využít přilehlé místnosti, kde jsou nainstalovány reproduktory.

10) Vedení tábora pro mladší děti, který se dosud konal ve Zhořci pod vedením A. Hoznauera, se v letošním roce ujme M. Bedrníková.

11) Dosud se nikdo nepřihlásil na vedení databáze nezaměstnaných. Této služby se zatím na omezenou dobu ujme J. Horálek.

Zapsala: R. Černá

ZAMYŠLENÍ

Dějinné souvislosti křtu nemluvňat

V minulém čísle Brány jsem se v rámci úvah o jednotě v církvi dotkl problému křtu nemluvňat a upozornil jsem na to, že spor o vhodnost takového křtu může poukazovat na mnoho jiných otázek, které však - na rozdíl od křtu - nebývá možné jednoduše řešit odpovědí ano nebo ne. Měl jsem v úmyslu předestřít na celou věc ucelenější pohled, ale při přípravě jsem si uvědomil, že téma je příliš široké na to, abych ho byl schopen srozumitelně pojednat v relativně krátkém článku bez nepřipustných zjednodušení. Proto jsem se rozhodl napsat zatím jen něco málo o počátcích celého sporu v dobách rané reformace. Budu jen rád, když profesionální historici a teologové (a není jich v našem sboru zrovna málo) moje vyprávění doplní a upřesní.

Občas rád listuji v publikaci *Čtyři vyznání* z roku 1951, což je skvělé kritické vydání augburské, bratrské, helvetské a české konfese. V mnohém je pro mě zdrojem radosti, jsou však i místa, kde se nemohu ubránit určitým drobným rozpakům. O křtu se moc pěkně píše například v helvetské (Bullingerově) konfesi, v dvacátém článku, kde však mezi jiným též stojí:

3. (Závaznost křtu.) Bůh nás také odlučuje znakem křtu ode všech cizích náboženství a národů a posvěcuje nás za lid zvláštní (2 Mojž. 19,5)

6. (Novokřtění.) Odsuzujeme novokřtěnce, kteří praví, že nemluvňata narozená z věřících lidí nemají být křtěna... Odsuzujeme novokřtěnce i v jiných jejich příznačných člancích, které mají proti slovu Božímu. Nejsme tedy novokřtění a nemáme s nimi v jejich věcech nic společného.

Kdo to ti novokřtění byli, že v rámci obhajoby své pravověrnosti (psal se rok 1566) bylo nutné se od nich distancovat, ba je denuncovat jako protivníky Božího slova?

Protestanté mají sklon chápat příklon k Písmu, který je tak typický pro rané dějiny reformace, především jako výsledek vnitřního zápasu a rozpoznání velkých reformátorů (Luther, Zwingli,

Melanchton, Bullinger, Farel, Kalvín a jiní). Význam jejich osobního nasazení je nepochybně obrovský. Je však dobré také vědět, že počátky reformace spadají do doby, kdy na základě humanistických studií se v některých krajích přímé a autoritami nezprostředkované studium bible stalo společensky přijatelným, ba snad až vyžadovaným. Myslím, že to tak bylo zejména v zemích po obou stranách řeky Rýn, po celém jejím toku. Reformátoři tedy do jisté míry reagují na určitou společenskou poptávku. Přitom ale málokdo asi předem tušil, co se s ním stane, když se otevře biblické zvěsti.

Mezi ty, které slova Písma plně pohltila a jejichž život se tím od základů změnil, patří i Ulrich Zwingli, humanista a válečník. Ve službách městské rady začal od roku 1519 v Curychu prosazovat hlavní reformační principy. Písmo, jež vykládal a otevíral svým spoluobčanům, oslovilo část jeho přátel a stoupenců tak, že začali pochybovat o oprávněnosti křtu nemluvnat a posléze došli k jeho odmítnutí a k názoru, že křesťané pokřtěni jako nemluvnata by měli v dospělosti podstoupit nový, skutečný křest.

Zwingli a městská rada reagovali nekompromisně: schůzky novokřtěnců byly zakázány, všechny dosud nepokřtěné děti byly 18. ledna 1525 pokřtěny, novokřtěnci byli zatýkáni a vyháněni, a Felix Manz, jeden z jejich prvních představitelů, byl odsouzen k smrti a 5. ledna 1527 utopen v místní řece. Byla to první justiční oběť reformace.

Kde se vzala za tak krátkou dobu tak obrovská vlna vzájemné nenávisti? Myslím, že Zwingli správně rozpoznal, že odmítnutí křtu nemluvnat s sebou nese obrovské společenské důsledky. Reformace Zwingliho, Luthera a Kalvína je reformace seshora, která probíhá v součinnosti s vládnoucí vrchností. Je to reformace, jejímž cílem je upevnit a znovu vybudovat křesťanský stát. Proto se helvetská konfese neváhá dovolávat Hospodinova zaslíbení Izraeli: ... budete-li ... dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, ... (2. Mojž. 19,5). Reformace počítá s křesťanským integralismem, počítá s tím, že moc světská a duchovní jsou sice odděleny a v jistém napětí, ale mají za úkol působit stejným směrem a vzájemně se podporovat. Proto pro reformační otce nebyl problém si v příslušných biblických místech dosadit na místo Izraele křesťanský lid. Hrůzy třicetileté války touto koncepcí hluboce zatřesou a poté bude následovat dlouhý ústupový boj (a to na straně protestantské i katolické), za který ti nejvytrvalejší zaplatí dílem ztrátou společenské dynamiky, dílem vyvoláním duchů totalitních státních koncepcí.

Protože příslušnost k Izraeli byla dotvrzována obřízkou, chápe reformace zhusta i křest jako její křesťanský ekvivalent. Tak v článku dvanáct bratrského vyznání čteme, že *křest na místo obřízky vydán jest* (třebaže věty předchozí jistě rozpaky o křtu nemluvnat přeci jen trochu naznačují).

Jaké byly další osudy novokřtěnců? Především je třeba říci, že mezi jejich různými směry byly rozdíly stejně velké jako mezi, řekněme, Žižkou a Chelčickým. Militantní část byla víceméně zlikvidovaná dobytím Muensteru během německé selské války. Příznivci Menno Simonse (původně katolického kněze) přežili až do současnosti. Odmítali a odmítají násilí, včetně vojenské služby. Na stát od počátku hledí jako na ochranu před zjevnými hříchy, nikoliv jako na pomocný nástroj organizace křesťanské společnosti. Drželi se zejména v Holandsku a Alsasku, hojně emigrovali do Ameriky a za vlády Kateřiny II. osídlili velké plochy Ukrajiny (Sověti je pak přesídlili za Ural; podrobnosti neznám). Vedle mennonitů byly a jsou i jiné skupiny novokřtěnců - zmiňovat se však zde o nich nebudu, byť některé z nich se vyskytují i v našich dějinách.

Myslím, že mennonité jsou prvním křesťanským společenstvím v Západní Evropě, které si dokázalo trvale uchovat nezávislost na státu. Vliv jejich příkladu na pozdější anglické baptisty, a tím zprostředkovaně na prosazení konceptu náboženské svobody vůbec, je zřejmý. V jistém smyslu jejich někdejší oběti jsou jedním z kořenů naší dnešní svobody.

Znamená to ale, že jejich příklad je hodný následování? Tady mám značné rozpaky. Musím přiznat, že o jejich vnitřním uspořádání a životě téměř nic nevím. Nicméně se mi zdá, že s jinými

probuzeneckými skupinami (a zvláště s těmi, které urputně zdůrazňují svou nezávislost na ostatní společnosti) sdílí jeden společný rys, a to takřka totální uzavření do sebe a ztrátu schopnosti komunikovat se světem mimo, byť by šlo o skupiny sdílející obdobné důrazy. Cílem tohoto článku ovšem v žádném případě není mennonity hodnotit. Snažil jsem se ukázat, do jakých souvislostí může otázka křtu vstupovat, a tím podnítit přemýšlení o podobných souvislostech v době současné.

A zcela na závěr: pokud se někdo seznámí s životem amerických amišů, což je jedna z mennonitských větví, zjistí, že vidí před sebou takřka ideál společnosti založené na trvale udržitelném rozvoji. Možná, že příspěvek novokřtěnců světovým dějinám ještě nebyl úplně vyčerpán.

Aleš Drápal

VÁNOČNÍ HRA

K vánoční hře bránického sboru v prosinci 2000

Služební povinnost mi často znemožnila přijít v posledních týdnech do bránického evangelického kostela.

Podarilo se mi však vidět 17. prosince odpoledne vánoční hru, kterou tentokrát napsaly dvě mladé sestry, Jarmila Šmídová a Kamila Hamerníková. Nebylo by snad ani možné, aby prvotina mladých autorů byla zcela bezchybná. Velice plusový je však fakt, že plynule, tedy bez přerušování, tradice vánočních her pokračuje. Vždyť mezi diváky sedí mladé maminky a několik mladých tatínků, kteří zde, jako děti, hráli.

O poděkování za další vánoční hru nechť se autorky podělí s milým panem farářem, autorem nových dvou písní a celé krásné hudby. A napsal jsem to špatně: Kdyby nebylo počáteční iniciativy pana faráře před mnoha léty, asi bychom si netroufali dnes skládat hry a hrát divadlo, možná by nezpíval pěvecký sbor, a asi bychom méně pomáhali bezradným a opuštěným lidem.

Mladší z nás by měli plynule nastupovat a ulehčovat starším. Být vděční za jejich rady a odpovídat jim láskou, vděčností a tolerancí za všechno, co nám ukázali. Ukažme starším, že se nemusí obávat, že jejich započaté dílo nebude mít pokračovatele. Hezký nový rok!

Jiří Čujan

HOVORY O KŘESŤANSTVÍ

První večer "Hovorů o křesťanství"

"Pozvěte své hledající známé a pokud možno je doprovodte". Tak nějak to bylo napsáno na pozvánce. Nepozvala jsem nikoho a neměla jsem tudíž koho doprovázet. Přesto jsem se odhodlala ve čtvrtek přijít. Počet čárek na nástěnce již předcházející neděli svědčil o tom, že nebudu jediná. Přesto mě počet účastníků mile překvapil. Příjemný byl i průběh celého večera. Naši mladí bratři a sestry

měli vše dobře připraveno: úvodní slovo, zpěv i výklad Jana Horálka o nejrozšířenější knize - Bibli - umocněný osobním svědectvím a výzvou k četbě a přemýšlení. Přípraveno bylo i občerstvení, které umožnilo neformální rozhovor u prostřeného stolu. Vyvrcholením večera byla diskuse ve skupinách. Z toho, co jsem zaslechla během vycházení z kostela a čekání na autobus, soudím, že pocity a zkušenosti účastníků všech tří diskusních skupin byly velice podobné: "nepamatuji si, že by se u nás někdy tak otevřeně hovořilo o otázkách života a víry", "škoda, že jsem s sebou nevezla manžela", "ten starší bratr, před kterým jsem se ostýchala mluvit, je ve sboru jen o půl roku déle než já a trápí ho stejné otázky jako mne", "teprve, když mám formulovat to, o čem si myslím, že je mi jasné, zjišťuji, že to tak jasné není"....

Teprve teď, když jsem to napsala, si uvědomuji, že nastala zcela výjimečná situace: po téměř čtyřhodinovém pobytu v kostele se cestou domů nehovořilo o starostech všedního dne nebo o politice, ale o tom, co jsme právě prožili a co v nás asi zanechalo něco, co se nezapomíná.

R. Černá

NADACE KLÍČEK

Poděkování od Nadačního fondu Klíček

Přišel nám do sboru dopis, ve kterém je vyjádřeno poděkování dětem z našeho sboru, které prodejem svých výrobků a kalendářů nadace Klíček získaly celkem 4073 Kč a tyto peníze přispějí k dostavbě prvního dětského hospicu v Čechách.

Z REDAKCE

Příspěvky

Milí čtenáři,

ráda bych na tomto místě oslovila naše příznivce, kteří mají náš časopis rádi.

Náš časopis vznikl především proto, abychom se mohli lépe poznat, lépe se informovat o připravovaných akcích a také se spolu zamýšlet nad různými tématy.

Sama dobře vím, že není snadné přijít s vlastním příspěvkem, ať už si nejsem jistá tím, jak ho čtenáři přijmou, nebo s pravopisem či stylizací. A přesto Vás chci oslovit a požádat Vás o spolupráci. Vždyť potěšit někoho třeba poděkováním či pochvalou, nebo povídkou, básničkou či obrázkem by svedl leckdo z Vás. Pokud potřebujete radu ohledně stylizace nebo pravopisu, rádi Vám, budeme-li schopni, pomůžeme.

Zvláště lidi, kteří běžně využívají počítač a elektronickou poštu, potěší nebývale jednoduchá spolupráce s redakcí Brány. Vaše dokumenty nám můžete posílat do nově zřízené schránky s emailovou adresou CasopisBrana@seznam.cz

Pomocí mailu můžete také poslat stručnou zprávu o připravovaných akcích a my ji zařadíme do nejbližšího vydání Brány.

Za všechny členy redakce se na spolupráci s Vámi velice těší

Dana Slabá

SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Sborové shromáždění

se koná dne **25. února 2001** po bohoslužbách v našem kostele v Braníku.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)